

er vigtigt, at vi ikke af frygt for røverierne ændrer bankerne til at være fæstninger, hvor der står bevæbnede vagter, hvor man skal igennem sikkerhedskontrol osv., at vi holder fast i, at det skal være åbent og rart at opholde sig et sted, hvor man kan gå lige ind, vel vidende at det betyder, at stort set enhver kan vakle ind i banken, stikke hånden i lommen og sige, giv mig nogle penge, og så får de pengene.

Det er også den instruks, der er til personalet. De skal hellere udlevere pengene end risikere, at der sker noget med personalet eller andre, der er til stede. Og det er vigtigt for os at holde fast i, at den holdning, vi har, er, at det vigtige er at undgå, at det går ud over nogen.

Derfor er vi lidt bekymrede for, om alle de sikkerhedsforanstaltninger, der bliver indført, kan føre til, at røverierne måske får en farligere karakter, og derfor er det altså for os vigtigt, at vi ser nærmere på det her under udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lovforslaget går jo ud på at tillade tv-overvågning af pengeautomater, valutavekslingsautomater og pengetransportbiler.

Det er korrekt, at i afvejningen af, hvad der var mulighed for, har vi valgt at sige, at for så vidt angår pengeautomaterne og pengetransportbilerne, giver vi tilladelse til overvågning, hvorimod det efter regeringens opfattelse ikke er fundet rigtigt og ikke fundet balanceret, såfremt man også havde givet mulighed for en facadeovervågning.

Det er igen hensynet til de forbedrede muligheder for at forebygge og navnlig opklare røverier og berigelseskriminalitet på den ene side og på den anden side det, vi alle sammen frygter, nemlig en glidebane over imod et overvågnings-samfund, hvor almindelige mennesker, der intet har at gøre med bankrøverier osv., føler sig udsat for overvågning i det daglige. Derfor er snitfladen og grænsen blevet trukket det sted, hvor den er trukket.

Jeg vil tilkendegive i dag, at jeg er meget glad for, at det, efter at vi har haft en lang og ophedet debat om så mange andre lovforslag, er, som om Folketinget er ved at nærme sig hinanden igen i hvert fald på det her ene lovforslag. Jeg har i hvert fald hørt en meget positiv tilkendegivelse fra langt de fleste partier og endda hørt ros nu, hvor også høringssvarene foreligger i al væsentlig grad.

Jeg ser frem til en positiv udvalgsbehandling og takker for de mange positive tilkendegivelser fra de fleste af partierne i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. (Gennemførelse af EU-retshjælpskonventionen, den 2. tillægsprotokol til Europarådets retshjælpskonvention og EU-rammeafgørelse om fælles efterforskningshold).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er, som det allerede er sagt, langt hen på afte-
nen, og jeg skal ikke trætte med at gennemgå
hele dette ikke helt teknisk lette forslag, men til
en start sige, at Venstre naturligvis støtter dette
forslag.

Kl. 21.40

Vi har mange af den slags forslag. Danmark er ikke mere en ø, og folk rejser over grænser. Vi indgår tættere og tættere samarbejde i forskellige sammenhænge, i EU, i Europarådet, og dette nære samkvem medfører desværre også flere retssager, også flere strafferetssager, mere grænseoverskridende kriminalitet. Det medfører naturligvis også, at det er hensigtsmæssigt at indgå nogle aftaler, der kan lette afviklingen af retssager, at indgå nogle grænseoverskridende afta-